

2017 డిసెంబర్ చివరలో, 2018 జనవరి 1న మహారాష్ట్రలోని పూజె జిల్లా-భీమా- కోర్టేగావీ గ్రామంలోను, పరిసర ప్రాంతాలలో హిందూమతతత్వ శక్తులకు దళిత ప్రజానీకానికి మధ్య హింసాత్మక సంఘర్షణలు జరిగాయి. ఈ పరిణామాల క్రమం క్లప్పంగా ఈ విధంగా వుంది:

1818 జనవరి 1న పీష్ట్యా బాజీరావు- 2ను ఓడించిన యుద్ధానికి గుర్తుగా, ఈ యుద్ధంలో మరణించిన బ్రిటిష్ సైన్యం (పీరిలో 500 మంది మహర్షులున్నారు) స్క్రూటో బ్రిటిష్ ఈండియా కంపెనీ 200 సంాల క్రితం 1818లో భీమా-కోర్టేగావీ గ్రామంలో ఓ, 'రణస్థంభాన్ని' నిర్మించింది. పీష్ట్యా అధిపత్యాన్ని అంతమొందించిన ఈ యుద్ధానికి స్వారకంగా వున్న 'రణస్థంభాన్ని' 1917 జనవరి ఒకటో తేదీన డాబి.ఆర్. అంబేద్కర్ సందర్భించి, రణస్థంభాన్ని దళితజాతి గర్వించడగిన స్క్రూ చిహ్నంగా ప్రకటించాడు. ఆనాటి నుండి ప్రతి సంారమూ జనవరి ఒకటో తేదీనాడు దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి దళితులు హజ్రె ఇక్కడ సమ్మేళనం జరుపుకోవటం ఆనవాయితీగా మారింది. 1818 నాటి యుద్ధం జరిగి రెండుపండల సంాలు నిండుతన్న సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని రణస్థంభం వద్ద భారీ సమ్మేళనానికి నిర్వాహకులు ఈ ఏదాది విస్తృత సన్నాహాలు చేశారు.

2017 డిసెంబర్ 27న భీమా-కోర్టేగావీకు ద్వారాలోని వధు బట్రెక్ గ్రామంలో గోవింద్ మహార్ సమాధివద్ద కొందరు ఒక శిలాఫలకాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. 1689లో మొఘులుల చేతుల్లో చంపబడిన శంభాజీ వారసుడైన శివాజీ కుమారుని యొక్క అంతిమ సంస్కరాలను గోవింద్ మహార్ నిర్వహించాడని విశ్వసిస్తున్నట్లుగా ఆ ఘలకంలో పేర్కొన్నారు. శంభాజీ వారసుని అంతిమ సంస్కరాలను 'మహార్' కాకుండా 'మరారా'లే నిర్వహించారని నమ్ముతున్న కొంత మంది మరారాలు దీనిని జీర్ణంచేసుకోలేక పోయారు. స్థానిక పోలీస్ స్టేషన్లో ఇరుపక్కల వారూ తమతమ ఫిర్యాదులను అందజేశారు. అయితే, మరారాలకు - దళితులకు నడుమ విబేధాలను పెంచే అవకాశంకోసం ఎదురు చూస్తున్న హిందూమతతత్వశక్తులు, మరారాలకు - దళితులకు నడుమ ఉద్రిక్తతలను, కలహాలను రగిలించటానికి ఈ సంఘటనను ఒక నిప్పురవ్వ లాగా ఉపయోగించుకున్నాయి.

2017 డిసెంబర్ 31న, పూనేలోని 'శనివారవాడ ఫోర్స్ట్-వద్ద దళితులు 'ఎల్గ్ పరిషత్' (సమరశంభం)ను నిర్వహించారు. 1818లో పీష్ట్యాబాజీరావు-2ను యుద్ధంలో ఓడించిన బ్రిటిష్ ఈండియా కంపెనీ సైన్యం ఈ కోటలోనే బసచేయడం ఈ ప్రాంత విశిష్టత. జిగ్రేవ్ మేవాని, రాధికావేముల, భీమ్ అర్బీకి చెందిన విజయురత్న మరియు కాఫీర్ కళామంచీకు చెందిన కళాకారులలో సహా అనేకమంది ప్రముఖ దళిత నాయకులు ఈ ఎల్గ్ పరిషత్కు హజీరయ్యారు. దళిత శక్తులన్నీ ఐక్యంగా వున్నాయని, తమ పై జరిగే దాడులు, అత్యాచారాలను ఇంకెంత మాత్రమూ సహించబోమనే గట్టి సందేశాన్ని ఇప్పటానికి ఇది సరైన స్థలంగా భావించిన దళిత నాయకులు సమ్మేళనానికి ఈ ప్రదేశాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఉపన్యాసాలను, తమ విమర్శలను హిందూమతతత్వశక్తులపై, వారి ప్రభుత్వాలపై ఎక్కుపెట్టారు.

2018 జనవరి 1న రాళ్ళు, గాజీసీసాలు, ఇనుపరాధ్లు, కర్రలు చేబూనిన, కాపాయ జెండాలతోనున్న వెయ్యమంది గుంపు భీమా- కోర్టేగావీకు దళితులను చేరవేస్తున్న బస్సులపై దాడిచేశారు. వారు గోవిందమహార్ సమాధిని ధ్వంసం చేశారు. పది వాహనాలను తగుల చెట్టారు. నాలుగు గంటలపైగా హింస కొనసాగింది. ఈ దాడులలో 28 సంాల వ్యక్తి మరణించాడు. అక్కడేవున్న పాలనాధికారులు, పోలీసులు మాన ప్రేక్షకుల్లా చూస్తుండిపోయారు.

దళితులపై దాడులు ఇక్కడికే పరిమితమైన స్వభావంకలవి కావు; హిందూ మతతత్వశక్తుల భారీ కుట్రలో ఇవి ఒక భాగం మాత్రమే. దళిత ప్రజానీకంపై దాడులు చేసి, మతతత్వ మంటలు రేపటంలో సిద్ధహస్తులను, హిందూమతతత్వశక్తులుగా పేరెన్నికగన్న సింగ్రి జిల్లాకు చెందిన శివప్రతిష్ఠాన్ హిందూస్తాన్కు చెందిన మనోహర్ శంభాజీ భీడే, బిజపికి చెందిన మిలందీ ఎక్స్పెస్, పూనేకి చెందిన సంస్కార్ హిందూ అగడి మొదలైన వారంతా ఈ దాడులకు నాయకత్వం వహించారు. "భీమా - కోర్టేగావీ హింస హిందూ మతతత్వసంస్థలు సాగించిన చర్యలే. మహారాధుకు(దళితులకు), మరారాలకు, నడుమ ఉద్రిక్తతలను రగిలించే పథకంతో సాగించినవే"నని 'మరారీ శంభాజీ ట్రిగేడ్స్కు చెందిన సతీప్రషించే పేర్కొన్నారు.

భీమా - కోర్టేగావీ ప్రాంతంలో గొడవలు, హింస నేపధ్యంలో రాష్ట్రప్రభుత్వంయొక్క పట్టనితనం, నిర్లక్ష్మేభరులను నిరసిస్తూ డాబి.ఆర్. అంబేద్కర్ మనవదు మరియు 'భారిపా బహుజన్ మహాసంఘ్ పార్టీ' నాయకుడు ప్రకాశ్ అంబేద్కర్, 'మరారా శంభాజీ ట్రిగేడ్స్కోసహా విధి మరారా సంస్థలు 2018 జనవరి 3వ తేదీన బండకు పిలుపునిచ్చారు. దళితుల - మరారాల నడుమ తగవులను పెంచేందుకు హిందూమతతత్వశక్తుల కుట్ర ఫలితంగా ఈ హింస, అల్లర్లు జరగగా సంయుక్తంగా బండ్ పిలుపు నిచ్చినవారు దళితుల, మరారాల నడుమ ఐక్యతకోసం కృషిచేయాలని, హిందూ మతతత్వశక్తులకు, ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని ఎక్కుపెట్టాలని దితాన్నిర్దేశించేయటం గుర్తించడగినది. బండ్ పిలుపుకు మహారాష్ట్ర ప్రజానీకం చాలా సానుకూలంగా స్పుందించారు. ముంబైలోని అనేక ప్రాంతాలలో జనజీవనం స్తంభించింది. పారశాలలన్నింటికి ముందుగానే శలవు ప్రకటించారు. ప్రదర్శనకారులు నగరాన్ని, ప్రధాన రహదారులను, కీలక మార్గాలన్నింటినీ దిగ్వించారు. వేలాది షాపులు, హోటల్సు మూతబడ్డాయి. ఆందోళనకారులు బృహాన్

ముంబాయ్ ఎలక్ట్రిక్ సప్లై అండ్ ట్రాన్స్ఫోర్మర్ (బెస్ట్) సేవలను నిలిపివేశారు. పూనే, ధానే, కొల్హాపూర్, నాగపూర్ వంటి పలు నగరాలలో కూడా బంద్ జరిగింది.

గత మూడున్నర సం॥లలో దళితులపై దాడులు, అత్యాచారాలు తీవ్రమయ్యాయి. కేంద్రంలోనూ, అత్యధిక రాష్ట్రాలలోనూ బిజెపి అధికారంలోకి రావటంతో, దళితులపై, మైనారిటీలపై మరింత దూకుడుగా, మొరటుగా హంతక దాడులు సాగించేందుకు తమకు మరింత ప్రోత్సాహం లభించినట్లుగా కులతత్వ వాడ, హిందూమతతత్వశక్తులు భావిస్తున్నాయి. వారు గో సంరక్షకుల పేరుతో, భారతీయ సంస్కృతి, మంచి ఆహార అలవాట్లు, వేషధారణ నియమాలు, హిందూమతం తదితర అనేక ముసుగులు, సాకులతో ఈ దాడులన్నింటినీ సమర్థించుకుంటున్నారు. గుజరాత్లో జరిగిన దాడులవంటి అసంఖ్యాక దాడులను మనం గుజరాత్, యుపి, ఎంపి, కర్ణాటక, రాజస్థాన్, హర్యానా, మెదలన అనేక చోట్ల చూశాం. ప్రభుత్వాలన్నీ ఈ సందర్భాలన్నింటో మౌన ప్రేక్షకులుగా వుండటమేగాక, దాడులకు పాల్పడిన వారిపై కంటే బాధితులపైనే అధికంగా చర్యలు తీసుకుంటున్నాయి.

దేశంలో దళితులపై జరుగుతున్న దాడులకు, అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా నిరసనలు, ప్రతిఫుటన పెరుగుతూండటాన్ని కూడా మనం చూడగలం. తరాలనుండి తమ తాత, ముత్తుతల లాగా అణిమణిగి పడివుండే తుచ్ఛమైన, అవమానకరమైన, అణచివేతతో కూడిన ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ పరిస్థితులను ఆమోదించి, తదనుగుణంగా జీవించటానికి దళితులు - ముఖ్యంగా యువజనులు నిరాకరిస్తున్నారు. ఇది ఖచ్చితంగా ఆహోన్నిచాల్చిన విషయం. వారంతా ఓ నూతన, మెరుగైన జీవితాన్ని కలగంటూ, దానికేసం వెదుకులాడుతున్నారు. ప్రత్యేకించి, పారశాలలు, కళాశాలలు, విశ్వవిద్యాలయాలు, వివిధ వృత్తుల పనిప్రదేశాలలో, జీవితంలోని అన్ని రంగాలలో సాధారణ దళిత యువజన ప్రజానీకం-ఆర్థిక, రాజకీయ అసమానతలు, వివక్ష మరియు అణచివేతలకు కారణాల గురించి, వాటిని అంతంచేసే మార్గాల గురించి చర్చలు సాగిస్తున్నారు. దోషించి పాలకవర్గాల దన్నుతోనున్న అగ్రకులతత్వ హిందుమతతత్వ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా వారు బయటకు వస్తున్నారు. తమందరి మధ్య పరస్పర సహకారం, సంఘీభావం అభివృద్ధిచేసుకోవలసిన అవసరాన్ని వారు లేవనెత్తుతున్నారు. ఒక్కే విభాగం సాగించిన పోరాటం, సాధించిన విజయాలనుండి వారు స్వార్థిని పొందుతున్నారు. వివిధ విభాగాల పీడిత ప్రజల ఐక్యపోరాటాలు, వారి మధ్య ఐక్యత ఎలాంటి అద్భుతాలను సాధించగలదో వారు గమనిస్తున్నారు. ఇవనీ ఆహోన్నిచందగిన పరిణామాలే.

దోషించి గురవుతున్న పీడిత ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా భారత పాలకవర్గాలు క్రూరమైన, నాజూకైన విధానాలను ఉపయోగిస్తున్నాయి. పాలకులకు కులవ్యవస్థ మరియు అగ్రకుల తత్త్వాలనేవి ఆర్థిక, సామాజిక అసమానత్వాన్ని సమాజంలో సుస్థిరపర్చే అనుమతిన సాధనాలు మాత్రమే కాదు; పీడిత ప్రజలను రెండు పరస్పర శత్రువులుగా విభజించి, ఒక సమూహంపై మరొక సమూహాన్ని ఎగదోయటానికి మరొక సాధనం కూడా. మహారాష్ట్రలోని భీమా-కోర్గావీలో హిందుమతతత్వశక్తుల ప్రయత్నాలన్నీ - దళితులపై దాడులకు పథకాల్చి రూపొందించి, నాయకత్వం వహించి, సాధారణ దళిత-మరాటా ప్రజల నడుమ గొడవలను, ఉద్దికతలను రాజేయటమే, ఈ నీచమైన క్రీడ వెనుకనున్న ఉద్దేశ్యం. మనదేశంలోని దోషించి పాలకవర్గ పార్టీలపట్ల-వాటి రంగులు, జెండాలు, టోపీలు ఏపైనా, 'కఠంమైన' లేదా 'నాజూకైన' హిందూ మతతత్వమైనా లేదా 'లూకికవాదమై'నా 'ప్రజాస్వామిక'మైనా లేదా 'ప్రగతిశీలతత్వమై'నా, మరేదైనా-ఈ పార్టీలన్నీ స్వాత్మిత్యా వాటి దోషించి వర్గ ప్రయోజనాలు అనగా-భూస్వామ్య, దళారీ బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాల కనుగుణంగానే వ్యవహరిస్తాయని మనదేశంలోని పీడిత ప్రజలంతా ఎరుకతో, స్వప్షంగా వుండాలి. వారు ధరించే టోపీలన్నీ ఈ దోషించి వర్గ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించి, వాటికి సేవచేసే సాధనాలేనని గ్రహించాలి. భారత పాలకవర్గాల ప్రయోజనాలకు, విధానాలకు, ఎత్తగడలకు వ్యతిరేకంగా తుదికంటా, ప్రభావశీలంగా, విజయం సాధించేవిధంగా ఎలా పోరాటం చేయాలనేది దళిత ప్రజానీకంతో సహ పీడిత ప్రజలలోని ప్రతి విభాగమూ పట్టించుకుని తీరపల్సిన అంశంగా ముందున్నది.

సమాజంలోని వివిధ విభాగాల ప్రజానీకం కొన్నిసార్లు విడిగానూ, మరికొన్నిసార్లు తమ ఐక్యపోరాటాల ద్వారా తమ సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని లేదా కొంత తాత్కాలిక ఉపసుమానాలనో పొందగలుగుతున్నారు. మహారాష్ట్రలో మరాటాల, గుజరాత్లో పటేదార్ల ప్రయత్నాలు దీనిలో భాగమే. మహారాష్ట్రలో దళితులు తమపై సాగుతున్న అత్యాచారాలకు, కొనసాగుతున్న సామాజిక అసమానత్వాన్నికి, వివక్షకు, అణచి వేతలతోపాటు క్రూరమైన అన్ని రూపాలలోనున్న కులవ్యవస్థను అంతమొందించటానికి పోరాటం చేయాలి. వాస్తవానికి ఇది అణచివేతను వ్యతిరేకించే వారందరి పోరాటం. ప్రస్తుత భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద ఆధివ్యత్యాగి ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ వ్యవస్థ-అన్ని రూపాలలోని అణచి వేతలను అంతమొందించే పోరాట మార్గంలో ప్రధాన అవరోధమనే ప్రాధమిక సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవటం అత్యావశ్యకం. కనుక ప్రత్యేక అణచివేత రూపాలపై దళితులు పోరాటం సాగిస్తానే, అదే సందర్భంలో, తప్పనిసరిగా, ప్రస్తుత దోషించి, అణచివేతలతో కూడిన సామాజిక వ్యవస్థను అంతమొందించి మనదేశంలో నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థను స్థాపించే లక్ష్యంకోసం జరిగే పోరాటంలో భాగస్వాములు కావాలి. ఇది మాత్రమే-సామాజిక అసమానత్వాన్నికి, వివక్షకు, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాన్ని అర్థవంతంగానూ, ప్రభావశీలంగానూ చేయ గలుగుతుంది. ఈ దోషానికి పెరుగుతూవుండటం ఆహోన్న సూచికగా వుంది.

00000